

พอเขียนเรื่องการศึกษา ผมก็เริ่มคิดลมนบนเสียแล้วละครับ สองสามวันที่ตีกันเรื่องการศึกษาไปก่อนหน้านั้นช่วยผ่อนการเขียนช่วงที่ต้องเดินทางไปต่างประเทศ (ลาว) ไม่ได้หลายวัน ข้อเขียนวันศุกร์นี้ ก็เลยจะสุดสัปดาห์กับท่านผู้อ่านด้วยเรื่องไปเยี่ยมยามกรุงเวียงจันทน์มา เล่าสู่กันฟังนิดๆ หน่อยๆ แปะๆ สำหรับข้อเขียนวันศุกร์

การเดินทางไปเวียงจันทน์คราวนี้ เป็นการร่วมเดินทางกับคณะคณาจารย์และคณะกรรมการสภาของมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ นอกจากเป็นการไปดูสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในบริบทใหม่ของภูมิภาคนี้ทางภาคใต้ของเมืองใหม่ที่เกิดประชาคมอาเซียนขึ้นนี้ จุดมุ่งประสงค์สำคัญของมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ ยังเพื่อเชื่อมต่อการจัดการศึกษาร่วมกันกับทางกระทรวงศึกษา ของลาว และกับมหาวิทยาลัยแห่งชาติของลาวอีกด้วย

มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ของไทยนั้น จัดเป็นมหาวิทยาลัยแนวหน้าใหญ่ที่สุด และดำเนินการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ดีมากที่สุดแห่งหนึ่งทางภาคใต้ของไทย เพียงช่วงการก่อตั้งและดำเนินการกว่า 5 ปีมานี้ มีนักศึกษาเข้าเรียนประจำแล้วเกือบ 1 หมื่นคน ผลสัมฤทธิ์ของบัณฑิตที่จบการศึกษาไปจากสถาบันแห่งนี้ ได้รับความเชื่อถือยกย่องจำนวนมาก

นักศึกษากลับนิสิตศาสตร์ไปจากมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ สอบเนติบัณฑิตได้เป็นที่หนึ่งเพียงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเนื่อง และกับสาขาอื่นๆ เป็นบัณฑิตออกไปทำงาน ออกไปรับใช้บ้านเมืองจำนวนมากแล้ว มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่จึงโดดเด่นในสถานะสถาบันการศึกษาเอกชน ที่จัดการด้านการศึกษา อย่างสามารถแข่งขันกับสถาบันในระดับเดียวกันได้เลย

ความทันสมัยอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่แห่งนี้ จะเห็นพลวัตอันไม่หยุดนิ่งของฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย จากการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนขณะนี้ มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ได้สร้างและขยายเครือข่ายเชิงสถาบัน ออกกว้างไปเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ในภูมิภาคที่เป็นยุทธภูมิศาสตร์เดียวกันแล้วอย่างรวดเร็ว

ความที่ตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย บางทีจะกล่าวได้ว่า มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ในสถานะสถาบันการศึกษาภาคเอกชน ได้วางสถานะของมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางและเครือข่ายสำคัญด้านการศึกษาของอาเซียนทางภาคใต้ของประเทศไทย หลายสถาบันการศึกษา ทั้งในอินโดนีเซีย มาเลเซีย บังกล่าดู ต่างเข้ามาช่วยหรือช่วยการจัดการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนหนึ่งเดียวแล้ว อย่างไรก็ตามใครก็ตามที่ร่วมเตรียมจะมุ่งมาหาอยู่ขณะนี้

ไปพั่วพัน - โอ้โลมกับลาว

เกียรติชัย พบย์พาณิชย์

และกับการสร้างเครือข่ายร่วมกับสถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากการเดินทางไปเยี่ยมเยือนกันคราวนี้ มีข้อตกลงที่จะร่วมกันที่จะสร้างโครงการร่วมมือแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่เสนอให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาลาวหลายทุน ให้มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยในมีการศึกษาต่อไป

เราได้พบผู้บริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการของลาว แลกเปลี่ยนแนวคิดด้านการศึกษาในมิติต่างๆ หลายด้าน และกับการเตรียมพร้อมด้านการศึกษาเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนนั้น ฝ่ายลาวดูจะพูดรู้เรื่องและดูจะเข้าใจกระบวนการของการเตรียมความพร้อมได้อย่างรู้ตระหนักต่อพันธกิจที่มีอยู่ ตามอะไรไรเรื่องหมด ตอบได้ฉะฉานทีเดียว

ที่น่าสังเกตจากการพบปะพูดคุยกับท่านเหล่านี้ มีจุดน่าสนใจว่า ลาวกำลังผลิตและพัฒนามนุษย์บุคลากรในวัยหนุ่มสาวขึ้นมาบริหารประเทศในช่วงอายุต่อไปอย่างเข้มแข็งจริงจังทีเดียว หลายท่านในระดับบริหารของลาวขณะนี้ ดูเป็นเด็กหนุ่มใหม่ที่ได้รับการศึกษามาอย่างดี ทั้งจากสถาบันการศึกษาในลาวเอง และรวมถึงที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศนั้นด้วย

ทำให้คิดถึงประเทศคนหนุ่มรุ่นใหม่อย่างสิงคโปร์ หรือลาวกำลังพัฒนามนุษย์บุคลากรของประเทศในทิศทางเดียวกัน เวลาที่พูดคุยกันถึงการเตรียมพร้อมด้านการศึกษาในการร่วมเป็นประชาคมอาเซียน จุดเน้นสำคัญยังอยู่ที่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งลาวยังคงต้องทุ่มเทลงทุน และเพิ่มความพยายามอีกมากในการสร้างความสามารถให้แข่งขันได้ทัน

ในการเป็นประชาคมอาเซียนของลาวนั้น โดยสภาพทางภูมิยุทธศาสตร์ ลาวกำหนดสถานะของลาวในการที่จะเป็น "แบคเคอร์แห่งเอเชีย" ลาวมีแหล่งพลังไฟฟ้าจากน้ำมากและเชื่อมพลังไฟฟ้ากำลังได้รับการก่อสร้างขึ้นตามแผนอีกหลายเขื่อนด้วยกัน แม้ลาวจำเป็นต้องผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านพลังงานอีกมาก ไม่ใช่จะต้องรออิงอาศัยบุคลากรด้านนี้จากที่แห่งอื่นอยู่ด้านเดียวเช่นที่เป็นมา

ความที่ลาวเป็นประเทศที่ไม่มีเขตแดนติดต่อกทะเล ลักษณะของประเทศที่เป็น Land Lock เช่นนี้เอง ดลหย่อนศักยภาพในหลายด้านของลาวลงไป ถึงเวลานี้สภาพดังกล่าวเริ่มเปลี่ยนไปแล้วจาก Land Lock ที่จะเปลี่ยนเป็น Land Link ต่อไป ภาพในความเป็นจริงก็คือว่า สิ่งที่เราเรียกว่าความเชื่อมโยง หรือ Connectivity เกิดให้เห็นเป็นรูปธรรมของโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงอาเซียนกำลังเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในลาว

รูปธรรมเช่นว่านี้ เช่น ถนนจากคุนหมิง จากเหมิ่งซ่า เข้ามาที่หลวงน้ำทา ห้วยทราย มาถึง จ.เชียงราย ของ ที่ จ.เชียงรายแล้ว และจะเข้าสู่ถนนสายหลักจากเชียงรายเชื่อมต่อไปยังสิงคโปร์และประเทศหมู่เกาะของอาเซียน หรือถนนสายเดียวกันนี้ที่แยกจากหลวงน้ำทา มาที่เมืองแม่ฮ่องสอน เมืองเงิน ในลาวมาที่ทุ่งช้าง บ่อเกลือ ในจังหวัดน่าน ยังถนนสายที่ 9 จากเว้ ตานังเข้ามาที่สะหวันนะเขตฝั่งลาวข้ามสะพานไทย-ลาว มาที่มุกดาหารนั้นอีก

โครงสร้างพื้นฐานเช่นว่านี้ เพิ่มศักยภาพแก่ลาวกับการเป็นศูนย์กลางการขนถ่ายสินค้าที่สำคัญอีกด้านหนึ่งของอาเซียน ลาวกำลังมองจุดนี้ และกำลังต้องการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศรองรับการเติบโตของการเป็นศูนย์กลางถ่ายสินค้าหรือ Logistic center นี้ และแน่นอนในอนาคตของการเป็นประชาคมอาเซียน ลาวจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่เพิ่มศักยภาพของธุรกิจบริการยิ่งขึ้น ลาวต้องการทรัพยากรบุคคลในสาขาเหล่านี้มากขึ้น

มีสิ่งเรียนรู้หลายอย่างจากการเดินทางไปเยือนลาวคราวนี้ ในภาษาลาวเขาพูดว่า เป็นการ "พั่วพัน" - "โอ้โลม" คือมีการติดต่อสานสัมพันธ์ไมตรีและได้พูดคุยกัน คนลาวอ่อนน้อมถ่อมตนในท่าที ซึ่งคงมีเหลืออยู่ในสังคมลาวที่จะเอื้อให้อย่างมากกับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียนในวันเวลาที่มาถึง ไทยน่าจะต้อง "พั่วพัน" กับลาวให้ลึกซึ้งยิ่งกว่านี้ต่อไป.